

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce **J. D.**, bytem S. 778/19, B., zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 18.6.2015, č.j. JMK 78259/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravní správy, ze dne 18.6.2015,

č.j. JMK 78259/2015, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 24.9.2014, č.j. MMB/0037412/2015.

I. Podstata věci

Magistrát města Brna (dále jen „prvostupňový orgán“) rozhodnutím zamítl námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů potvrdil. Žalovaný rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil a odvolání podané žalobcem proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl.

Tento závěr žalovaného nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce předně namítá, že žalovaný ignoroval jím předložené důkazní prostředky (rozhodnutí jiných správních orgánů), přestože žalobce s odkazem na zásadu legitimního očekávání předpokládal, že rozhodnutí žalovaného bude věcně shodné.

Žalobce má za to, že pokutové bloky nejsou způsobilé jako podklady pro záznam bodů v registru řidičů, neboť vytykané přestupky nejsou konkrétní a individualizované. Zásadní nedostatky spatřuje v nedostatečnosti vymezení jednání přestupce, z nějž není jednoznačně patrné, čeho se měl dopustit, případně jakou povinnost porušil. Dále musí být z podkladů pro záznam bodů zřejmé místo a doba spáchání přestupku, přičemž údaje musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně. Žalobce dále specifikuje konkrétní výtky vztahující se k jednotlivým pokutovým blokům.

S ohledem na uvedené navrhuje žalobce napadené rozhodnutí zrušit. Žalobce na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí argumentace žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí, vypořádává se se všemi žalobními námitkami a v podrobnostech odkazuje především na argumenty uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žalovaný na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem a s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Zdejší soud se nejprve zabýval námitkou nereflektování předložených důkazních prostředků. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný nijak nezohlednil rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č. j. MSK 49924/2014, které žalobce přiložil k odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. K žalobě žalobce přiložil i další rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, a to konkrétně rozhodnutí ze dne 22.10.2014, č. j. MSK 126113/2014, a rozhodnutí ze dne 12.11.2014, č. j. MSK 121761/2014, s tím, že se žalovaný odchýlil od dřívější rozhodovací praxe (založené právě Krajským úřadem Moravskoslezského kraje) a porušil tak zásadu legitimního očekávání.

Podle přesvědčení zdejšího soudu jednotlivá rozhodnutí jiného správního orgánu nemohla založit dlouhodobou, jednotnou a ustálenou správní praxi, na niž by žalobce mohl spoléhat, která by v něm oprávněně vyvolala legitimní očekávání ohledně nedostatečnosti pokutových bloků coby podkladu rozhodnutí. Z rozhodnutí předložených žalobcem je zřejmé pouze to, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje trvá na důsledném přezkoumávání způsobilosti podkladů pro záznam bodů, což odpovídá i východiskům naznačeným žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19.1.2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, jako rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, nemá jakoukoli vypovídací hodnotu o ustálené správní praxi. Pak tedy zdejší soud nepokládá za potřebné blíže se k žalobě přiloženými listinami zabývat a listinami přiloženými k žalobě dokazovat. Na dílčích závěrech zdejšího soudu ohledně způsobilosti pokutových bloků být řádným podkladem k záznamu bodů do registru řidičů by to ve vztahu k nyní napadenému rozhodnutí nemohlo ničeho změnit.

Jde-li o námitku nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, lze se žalobcem souhlasit potud, že samotné oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení není dostatečným důkazem o spáchání přestupku. Z předloženého správního spisu se však podává, že si žalovaný vyžádal od Policie ČR a Městské policie Brno kopie předmětných pokutových bloků. Žalovaný tedy o odvolání žalobce

nerozhodoval jen na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ale zejména na základě příslušných pokutových bloků a rozhodnutí o přestupku žalobce.

Co se týká způsobilosti pokutových bloků být řádným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, pak formální zákonné požadavky kladené na správní rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou méně striktní oproti rozhodnutím vydaným v „klasickém“ správním řízení. Jedním z požadavků, který je nutné vždy dodržet i v rozhodnutí vydaném v blokovém řízení, je jednoznačné vymezení skutku. Nelze přitom přehlédnout, že pokutový blok je správním orgánem často vyhotovován ve ztížených podmínkách bez patřičného zázemí a lze tak připustit využívání zkratk a zjednodušení při popisu jednání přestupce v pokutovém bloku. Je-li z dalších záznamů v pokutovém bloku zřejmý význam zkratky (např. písmeno „R“ při překročení nejvyšší povolené rychlosti nebo „bezp. pás“ při „nepřipoutání bezpečnostním pásem“) či zkratkovité formulace (např. „rychlost“ při „překročení nejvyšší povolené rychlosti“ nebo „pásky“ při „nepřipoutání bezpečnostním pásem“) a přestupek bude spolu s dalšími údaji v pokutovém bloku vymezen jako konkrétní, individualizované jednání, je popis přestupku dostatečný (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, č. j. 7 As 94/2012-20).

Na všech pokutových blocích, jež se staly základem rozhodnutí prvostupňového správního orgánu i žalovaného v nyní posuzované věci, je jednoznačně identifikována osoba žalobce (jméno a příjmení, rodné číslo, adresa místa trvalého pobytu a číslo dokladu totožnosti), místo i čas spáchání přestupku. Stejně tak jsou srozumitelně popsána jednotlivá přestupková jednání, byť v některých případech prostřednictvím zkratkovitých formulací „RJ“ či „rychlost“ a číselnými údaji oddělenými lomítkem o maximální povolené rychlosti, zjištěné rychlosti žalobce a zjištěné rychlosti žalobce po zohlednění odchylky spolu s registrační značkou vozidla. Pokutové bloky jsou podepsány oprávněnou úřední osobou a u podpisu osoby je uvedeno evidenční číslo policisty nebo strážníka obecní policie. Některé údaje na pokutových blocích jsou tedy uvedeny heslovitě, podle zdejšího soudu však stále ještě dostatečně srozumitelně. Heslovitě lze také v pokutovém bloku uvést právní kvalifikace; striktní požadavek na formálně správné uvedení zákonného ustanovení vymezující přestupek by vedlo k absurdním situacím; kupříkladu z pokutového bloku ze dne 17.1.2014 je zřejmé, že pokud by správní orgán musel formálně bezchybně uvést právní kvalifikaci za užití slov „odst.“, „písm.“ či „bod“, pak by v pokutovém bloku ze dne 17.1.2014 v tam vymezené části („Pokuta uložena za přestupek“) nebylo pro vepsání všech údajů dostatek místa. I zachycení právní kvalifikace plynoucí z pokutových bloků tedy podle zdejšího soudu ob stojí.

Namítá-li žalobce nečitelnost, nesrozumitelnost či nepřehlednost údajů na pokutových blocích bez bližší identifikace pokutového bloku, který je z těchto důvodů nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů, ani v této části žaloby mu zdejší soud nedává zapravdu. Je pravdou, že na pokutových blocích ze dne 23.2.2007, ze dne

1.11.2007 a ze dne 18.10.2010 jsou nečitelně zaznamenána jména strážníka, resp. policisty, avšak tato nečitelnost nezpůsobílost pokutových bloků pro záznam bodů v registru řidičů nezpůsobuje, neboť úřední osobu lze identifikovat podle identifikačního čísla strážníka, resp. evidenčního čísla policisty. Ostatní obligatorní údaje vepsané rukou do všech pokutových bloků jsou čitelné a srozumitelné.

Námítky žalobce, že z pokutových bloků ze dnů 3.8.2012, 17.1.2014, 28.5.2014 a 26.4.2014 není seznatelné přesné místo spáchání přestupku (resp. je obsažen neúplný údaj o místě spáchání přestupku), jsou liché. Pro způsobilost pokutového bloku jako podkladu k záznamu bodů v registru řidičů postačí, je-li v pokutovém bloku uvedena ulice a obec (u dopravního přestupku spáchaného v obci), neboť přísná kritéria pro přesné vymezení místa spáchání přestupku je nutné uplatňovat na rozhodnutí o přestupku vydaném v „klasickém“ správním řízení, nikoli v řízení blokovém, které je podmíněno souhlasem přestupce s tímto způsobem projednání přestupku.

Blíže neodůvodněné námítky žalobce, že z těchto bloků nelze zjistit, zda došlo k přestupkovému jednání na místě veřejném nebo na soukromém pozemku, považuje soud za účelové.

Žádné další konkrétní námítky ve vztahu k žádnému z předmětných pokutových bloků žalobce neuplatnil.

Zdejší soud tedy v rozsahu uplatněných žalobních bodů nezjistil absenci zákonných náležitostí, pro které by pokutové bloky neměly být způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů, a jejich pravost nemá za zpochybněnou; pravost ostatně nezpochybňoval ani žalobce.

Soud tak má za to, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. dubna 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu